

Viimeinen Lento

Kaija Koo

Se oli kaunis kevät päivä
Säteet auringon sinkoili pinnalta jään
Isä toiveikkaana taivaalle katsellen
Viritti liidintään
Isä koskaan kertonut ei
Että vuodet menneet häneltä voimia vei
Ei edes pyytänyt ymmärtämään
Että hän tahtoi vain yli sinisen taivaan lentää
Isä lähti ikävä jää
Viimeinen lento niin hieno niin hento
Lempeät tuulet isän saattoi matkaan
Hän oli vapaa niin kuin on sudenkorento
Lennolla jolta ei palannutkaan
Ei isä koskaan ehtinyt kertomaan
Mitä mielessä liikkuikaan
Silti minä tiedän sen ikuisen kaipauksen
Niitä tunteita minäkin tunnen
Hetken tuulet ehti häntä kuljettaa
Vähän aikaa oli vapaa, piti ilmojen valtikkaa
Ja sitten ihan kuin yllättäin
Kai hän lensi pilviin
Puhtaan valkoisiin
Ainakin toivoisin niin
Viimeinen lento...
Viimeinen lento niin hieno niin hento
Aurinko säteillään muistot kultaa
Hän on vapaa niin kuin on sudenkorento
Isä lähti tuulten matkaan
On kai sen oltava niin
Jään kyyneliin
On kai sen oltava niin, oltava niin
Olkoon se niin